

Süüdistatav

Sergio Alfonso Lorrain

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunal di Cagliari — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teise lõigu ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 6 koosmõjus ELL artikliga 6 tõlgendamine — Kriminaalmenetluse ülemäärane kestus — Siseriiklikud õigusnormid, mis näevad ette kohustuse peatada kriminaalmenetlus määramata ajaks juhul, kui süüdistatav on haige moel, mis muudab tal võimatuks teadlikult menetluses osaleda — Kohustus kontrollida regulaarselt süüdistatava seisundit — Süüdistatava pöördumatu haigus

Resolutsioon

Euroopa Liidu Kohtul puudub ilmselt pädevus vastata Tribunale di Cagliari (Itaalia) esitatud küsimustele.

(¹) ELT C 207, 20.7.2013.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 12. detsembri 2013. aasta määrus (Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria eelotsusetaotlus — Itaalia) — Umbra Packaging srl versus Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Kohtuasi C-355/13) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Kodukord — Artikli 53 lõige 2 ja artikkel 99 — Eelotsuse küsimuse vastus, mille võib selgelt tuletada kohtupraktikast — Ilmselt vastuvõetamatu taotlus — Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Direktiiv 2002/20/EÜ („loadirektiiv”) — Artikkel 3 — Telefoniteenuse liitumislepingu maksustamine riikliku kontsessioonimaksuga — Maks, mida ei kohaldata ettemakstud kõnekaardile — Artikkel 102 ELTL)

(2014/C 52/42)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Põhikohtuasja menetluse pool

Hageja: Umbra Packaging srl

Kostja: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Ese

Eelotsusetaotlus — Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja teenustega seotud lubade andmise kohta (EÜT L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337) artikli 3 ja ELTL artikli 102 tõlgendamine — Siseriiklik normistik, mis näeb mobiiltelefoniteenuse ettemakstud kõnekaardile ette maksu — Telefoniteenuse liitumislepingu maksustamine riikliku kontsessioonimaksuga — Maks, mida ei kohaldata ettemakstud kõnekaardile

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (nn loadirektiiv) artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus siseriiklik normistik, mis reguleerib riikliku kontsessiooni alusel toimuva tegevuse maksustamist.

(¹) ELT C 260, 7.9.2013.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Timișoara (Rumeenia) 3. juunil 2013 — Centrul Județean Timiș versus Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

(Kohtuasi C-304/13)

(2014/C 52/43)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Timișoara

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș

Vastustajad: Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

Menetluse astuja: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — București

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003 (¹) sätetega ja eelkõige artiklitega 115 ja 135 on vastuolus see, et riik seab põllumajandustootjale toetuse

andmise sõltuvusse täiendavatest tingimustest, mida ei ole määruses sätestatud, st tingimusest, et põllumajandustootjal „toetuse taotlemise kuupäeva seisuga puuduvad tasumata võlakohustused riigi- ja/või kohaliku omavalitsuse eelarve ees”?

(¹) Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (ELT L 270, 21.10.2003, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Verona (Itaalia) 30. augustil 2013 — Shamim Tahir versus Ministero dell'Interno, Questura di Verona

(Kohtuasi C-469/13)

(2014/C 52/44)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Verona

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Shamim Tahir

Vastustaja: Ministero dell'Interno, Questura di Verona

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas direktiivi 2003/109 (¹) artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi territooriumil seadusliku, pideva ja viieaastase elamise tingimust, mis on sätestatud direktiivi artikli 4 lõikes 1 ja mille kohta tuleb pikaajalist elamisluba taotledes esitada tõendavad dokumendid, võib täita ka muu isik kui taotleja, kellega tal on direktiivi artikli 2 punkti e tähenduses perekondlikud sidemed?
- 2) Kas direktiivi 2003/109 artikli 13 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et soodsamate tingimuste hulka, mille juures liikmesriigid võivad alalisi või piiramata tähtajaga pikaajalisi EÜ elamislube välja anda, kuulub ka see, et sellist asjaolu, et pikaajalise elaniku staatuse juba saanud isik on asjassepuutuva riigi territooriumil seaduslikult ja pidevalt viie aasta jooksul elanud, nagu on sätestatud selle direktiivi artikli 4 lõikes 1, võib pikaajalise elaniku staatuse andmise tingimuseksena laiendada ka tema pereliikmetele direktiivi artikli 2

punktis e antud määratluse tähenduses, olenemata sellest, kui kaua need pereliikmed on taotluse esitamise liikmesriigi territooriumil elanud?

(¹) Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta (ELT L 16, lk 44, ELT eriväljaanne 19/06, lk 272).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 6. novembril 2013 — Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze versus Data Medical Service srl

(Kohtuasi C-568/13)

(2014/C 52/45)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze

Vastustaja: Data Medical Service srl

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas direktiivi 50/1992 (¹) artikliga 1, mille tõlgendamisel võetakse arvesse ka hilisemat sätet, nimelt direktiivi 18/2004 (²) artikli 1 lõiget 8, on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mida tõlgendatakse nii, et need välistavad käesoleva kohtuasja apellandi kui haigla, mille näol on tegemist kohaliku omavalitsuse ettevõttega, võimaluse hankemenetluses osaleda?
- 2) Kas liidu riigihankeõigusega — eriti vaba konkurentsi, diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse üldpõhimõtete — on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad apellatsioonkaebuse esitanud haigla tüüpi isikul, keda rahastatakse pidevalt avalikest vahenditest ja kellega on sõlmitud avaliku tervishoiuteenuse otseleping, saada sellisest olukorrast teiste ettevõtjate ees otsustav konkurentsieelis — nagu näitab pakutud hinnaalanduse ulatus —, ilma et samal ajal oleks sätestatud korrigeerivaid meetmeid sellise konkurentsi moonutava mõju vältimiseks?

(¹) Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/50/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord (EÜT L 209, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 322).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).